

Nr 3

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i förordningen den 22 maj 1953 (nr 269) angående byggnadsforskningsavgift.

Genom en den 4 januari 1955 dagtecknad proposition, nr 52, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av tredje lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till

Förordning

om ändring i förordningen den 22 maj 1953 (nr 269) angående byggnadsforskningsavgift

Härigenom förordnas, att 1, 2, 3 och 8 §§ förordningen den 22 maj 1953 angående byggnadsforskningsavgift skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Den som yrkesmässigt bedriver byggnadsverksamhet under sådana förhållanden, att han är att anse såsom arbetsgivare enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, så ock kommun, vilken såsom arbetsgivare i nämnda lags mening bedriver byggnadsverksamhet, är skyldig att, i enlighet med vad nedan sägs, till främjande av forsknings- och rationaliseringsverksamhet inom byggnadsfacket erlægga en särskild avgift (byggnadsforskningsavgift).

Den som yrkesmässigt bedriver byggnadsverksamhet under sådana förhållanden, att han är att anse såsom arbetsgivare enligt lagen om yrkesskadeförsäkring, så ock kommun, vilken såsom arbetsgivare i nämnda lags mening bedriver byggnadsverksamhet, är skyldig att, i enlighet med vad nedan sägs, till främjande av forsknings- och rationaliseringsverksamhet inom byggnadsfacket erlægga en särskild avgift (byggnadsforskningsavgift).

Från avgiftsskyldighet — — — — — staten befriad.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

Byggnadsforskningsavgift utgår för kalenderår med tjugu kronor för varje fullt antal av trehundra dagsverken, som under året utförts med anlåtande av arbetstagare, för vilken arbetsgivaren skall påföras avgift enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete och vilken vid debitering i riksförsäkringsanstalten av dylik avgift är att hänföra till någon av följande verksamhetsgrenar, nämligen

inom yrkesgruppen metallindustri:

bleck- och plåtslageri i samband med husbyggnadsarbete samt

installation av gas-, vatten-, värme- och avloppsledningar;

inom yrkesgruppen byggnadsverksamhet nedanstående i anstaltens premietariff för arbetsgivare med i regel minst fem arbetare upptagna undergrupper eller specialgrupper:

B. Husbyggnader.

F. Byggnadsyrken.

G. Övrig hithörande verksamhet.

2. entreprenadarbete (större byggnadsarbeten och anläggningar),

3. uppförande av järnkonstruktioner,

6. skorstensbyggnadsverksamhet,

8. ställningsbyggnadsarbete.

Vid tillämpning av vad i föregående stycke föreskrivits skall iakttagas, att vid *entreprenadarbete* avgift skall erläggas endast i den mån fråga är om arbete, som även eljest är belagt med avgift enligt denna förordning.

Byggnadsforskningsavgift utgår för kalenderår med tjugu kronor för varje fullt antal av trehundra dagsverken, som under året utförts med anlåtande av arbetstagare, för vilken arbetsgivaren skall påföras avgift enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och vilken vid debitering i riksförsäkringsanstalten av dylik avgift är att hänföra till någon av följande i anstaltens premietariff för arbetsgivare med i regel minst fem arbetstagare under näringsgrenen byggnads- och anläggningsverksamhet upptagna undergrupper eller specialgrupper, nämligen

B. Hus- och fabriksbyggnad.

1. hus- och fabriksbyggnadsarbete,

2. skorstensbyggnadsarbete,

3. ställningsbyggnadsarbete.

C. Installations- och annan verksamhet i regel hänförlig till husbyggnad.

F. Kombinerad byggnads- och anläggningsverksamhet.

Vid tillämpning av vad i föregående stycke föreskrivits skall iakttagas, att vid *kombinerad byggnads- och anläggningsverksamhet* avgift skall erläggas endast i den mån fråga är om arbete, som även eljest är belagt med avgift enligt denna förordning.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

Byggnadsforskningsavgift påföres av riksförsäkringsanstalten.

Beträffande byggnadsforskningsavgiften skall i tillämpliga delar gälla vad som är stadgat i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, därvid dock i fråga om byggnadsforskningsavgift, som pålægges arbetsgivare, för vilken försäkring icke är gällande i anstalten, skall iakttagas vad i nämnda förordning stadgats rörande avgift, som uttages från arbetsgivare vilken i regel *sysselsätter minst fem arbetare*.

Beträffande byggnadsforskningsavgiften skall i tillämpliga delar gälla vad som är stadgat i förordningen den 4 juni 1954 (nr 341) om uppbörd av vissa försäkringsavgifter enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och av bidrag från arbetsgivare jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring m. m., därvid dock i fråga om byggnadsforskningsavgift, som pålægges arbetsgivare, för vilken försäkring icke är gällande i anstalten, skall iakttagas vad i nämnda förordning stadgats rörande avgift, som uttages från arbetsgivare vilken i regel *har minst fem arbetstagare i sin tjänst*.

8 §.

Besvär över riksförsäkringsanstaltens beslut i ärende, som avses i denna förordning, må föras i den ordning, varom stadgas i 33 § lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Besvär över riksförsäkringsanstaltens beslut i ärende, som avses i denna förordning, må föras i den ordning, varom stadgas i 44 § lagen om yrkesskadeförsäkring.

Denna förordning länder till efterrättelse från och med den 1 januari 1955.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I anslutning till den yrkesskadeförsäkringslagstiftning, som trätt i kraft den 1 januari 1955, och i samband därmed företagna jämkningar i yrkesgruppsindelningen enligt riksförsäkringsanstaltens premietariff föreslås i propositionen vissa ändringar i förordningen angående byggnadsforskningsavgift. Ändringarna medför ingen rubbning av gränserna för den avgiftsbelagda verksamheten. Icke heller eljest avses med propositionen någon ändring i sak.

Gällande bestämmelser

Enligt beslut av 1953 års riksdag (prop. nr 163; sammansatt stats- och tredje lagutsk. utl. nr 13; rd. skr. nr 306) skall en särskild byggnadsforskningsavgift uttagas från vissa arbetsgivare inom byggnadsfacket. Avgifterna fonderas och står till förfogande för statens nämnd för byggnadsforskning, som därmed — jämte visst statsanslag — finansierar sin forsknings- och rationaliseringsverksamhet.

Bestämmelserna rörande skyldighet att erlægga byggnadsforskningsavgift finnes i *förordningen den 22 maj 1953 (nr 269) angående byggnadsforskningsavgift*. Avgifterna påföres av riks försäkringsanstalten. Avgiftsplikten är knuten till vissa i anstaltens premietariff angivna verksamhetsgrenar, vilka uppräknats i förordningen (2 §) och utgöres inom yrkesgruppen *m e t a l l - i n d u s t r i* av bleck- och plåtslageri i samband med husbyggnadsarbete samt installation av gas-, vatten-, värme- och avloppsledningar ävensom inom yrkesgruppen *b y g g n a d s v e r k s a m h e t* av följande i anstaltens premietariff för arbetsgivare med i regel minst fem arbetare upptagna undergrupper eller specialgrupper, nämligen

B. Husbyggnader.

F. Byggnadsyrken.

G. Övrig hithörande verksamhet.

2. entreprenadarbete (större byggnadsarbeten och anläggningar),
3. uppförande av järnkonstruktioner,
6. skorstensbyggnadsverksamhet,
8. ställningsbyggnadsarbete.

Vad beträffar gruppen G:2 (entreprenadarbete) föreligger enligt 2 § andra stycket avgiftsplikt endast i den mån fråga är om arbete, som även eljest är belagt med avgift enligt förordningen.

Beträffande debitering och uppbörd av byggnadsforskningsavgifterna gäller (3 §) i tillämpliga delar förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete. I fråga om avgift, som pålægges arbetsgivare, för vilken försäkring icke är gällande i anstalten, skall dock tillämpas det förfaringsätt som gäller beträffande arbetsgivare vilken i regel sysselsätter minst fem arbetare (s. k. större arbetsgivare).

Föreliggande förslag

I skrivelse den 10 december 1954 har *riks försäkringsanstalten* anmält, att anstalten såsom en följd av ikraftträdandet den 1 januari 1955 av 1954 års yrkesskadeförsäkringslag med tillämpning fr. o. m. 1955 års ingång företagit en revision av sin premietariff. Revisionen hade i första hand avsett en justering av premiesatserna med hänsyn till den nya lagens verk-

ningar. Emellertid hade anstalten funnit revisionen böra därjämte omfatta en översyn av näringsgrens- (yrkesgrupps-) indelningen i tariffen i syfte att erhålla en indelning, som vore mera ändamålsenlig och som tillika bättre överensstämde med gjorda internationella rekommendationer beträffande yrkesskadestatistikens utformning. På grund av den verkställda tariffrevisionen komme, därest den nuvarande ordalydelsen i 2 § förordningen om byggnadsforskningsavgift bibehölles, bristande överensstämmelse mellan denna och uppställningen i anstaltens reviderade premietariff att föreligga. Det syntes anstalten därför erforderligt att ändra avfattningen av nyssberörda paragraf så, att — utan att någon ändring i sak därvid skedde — överensstämmelse i angivna avseenden vunnos.

Riksförsäkringsanstalten föreslår att avgiftsplikten i fortsättningen skall avse följande i anstaltens premietariff för s. k. större arbetsgivare under näringsgrenen byggnads- och anläggningsverksamhet upptagna undergrupper eller specialgrupper, nämligen

- B. Hus- och fabriksbyggnad.
 - 1. hus- och fabriksbyggnadsarbete,
 - 2. skorstensbyggnadsarbete,
 - 3. ställningsbyggnadsarbete.
- C. Installations- och annan verksamhet i regel hänförlig till husbyggnad.
- F. Kombinerad byggnads- och anläggningsverksamhet.

Enligt vad riksförsäkringsanstalten vidare framhåller bör den begränsning av avgiftsplikten vid entreprenadarbete, varom nu stadgas i 2 § andra stycket, i fortsättningen gälla kombinerad byggnads- och anläggningsverksamhet.

Riksförsäkringsanstalten föreslår slutligen vissa rent redaktionella ändringar i förordningen. Dessa ändringar vore betingade av att 1916 års lag om försäkring för olycksfall i arbete och 1922 års förordning angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt nämnda lag den 1 januari 1955 ersatts av lagen om yrkesskadeförsäkring resp. förordningen den 4 juni 1954 (nr 341) om uppbörd av vissa försäkringsavgifter enligt lagen om yrkesskadeförsäkring och av bidrag från arbetsgivare jämlikt lagen om allmän sjukförsäkring m. m.

Departementschefen

Departementschefen anför bland annat: De ändringar, som riksförsäkringsanstalten föreslagit avseende den i förordningen fastställda verksamhets- och yrkesgruppsindelningen, medför ingen rubbning av gränserna för den avgiftsbelagda verksamheten och därför ej heller någon ändring i avgiftspliktens omfattning.

Jag biträder riks försäkringsanstaltens ifrågavarande förslag. Samtidigt bör, såsom anstalten tillika förordat, vissa rent formella ändringar vidtagas i förslagen.

Utskottet

Utskottet har icke funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda förslaget och får därför hemställa,
att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 8 februari 1955

På tredje lagutskottets vägnar:

HUGO OSVALD

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från första kammaren: herrar Osvald, Lindahl, Grym, Ivar Nilzon, Ebbe Ohlsson, Boo, William Ohlsson och Georg Carlsson;

från andra kammaren: herrar Andersson i Löbbo, Johansson i Torp, Nyberg, Andersson i Ryggestad, fru Boman, herrar Bengtsson i Halmstad, Berggren och Jansson i Benestad.